



FONDAZIONE
**CASA SOLLIEVO DELLA
SOFFERENZA**
OPERA DI SAN PIO DA PIETRELCINA
Viale Cappuccini
71013 San Giovanni Rotondo (FG)

Pater Pio gebedsgroepen

‘Volg het pad dat God voor jou heeft gekozen’

Vierde stap: De Eucharistie, het altaar en het slachtoffer

Bijbels commentaar

Toen zei Hij tegen hen: ‘Zij die mijn discipelen willen zijn, moeten zichzelf verloochenen, dagelijks hun kruis opnemen en mij volgen’. (Lc 9, 23)

Door de Menswording komt het Woord van God overeen met de wil van de Vader, het wordt mens in alle essentie, tot aan Zijn dood aan het kruis.

Het is in deze trouwe gehoorzaamheid dat Jezus de Eucharistie wordt, wat kan worden beschouwd als een daad van dankzegging, want door gehoorzaamheid vervult Hij de liefdevolle zorg van de Vader voor de mensheid. Als we discipelen van Jezus willen worden, willen we ons volledig overgeven aan Hem die ervoor koos als altaar te worden, Zichzelf voor ons overgevend, terwijl wij zelf slachtoffer worden van liefde met Hem, door Hem en in Hem. We zullen elke dag met liefde leven, we zullen ervoor kiezen om al onze dagelijkse taken met liefde uit te voeren. Door dat te doen zullen we de Vader behagen, net zoals Jezus deed, en worden we onberispelijke gastheren van liefde, aangeboden voor de genezing van de wereld.

Spiritualiteit

De passage die gekozen is om te spreken over Pater Pio's relatie met het Allerheiligst Sacrament, de Eucharistie, dateert uit een bepaalde periode van zijn leven: hij is in Pietrelcina, verhinderd om terug te keren naar het klooster vanwege een ernstige longziekte. Zijn leven bestaat uit gebed en studie, met een klein apostolaat onder de zieken in het parochieleven. Pater Pio's mystieke ervaring is steeds intenser geworden en dag na dag komt hij dicht bij God.

Uit een brief van Pater Pio aan pater Agostino van San Marco, Pietrelcina, 3 dec. 1912

Mijn zeer dierbare Vader, ik zou mijn borst even willen ontbloten en u de wond laten zien die onze tedere Jezus liefdevol heeft geopend in dit hart van mij!

Mijn hart heeft eindelijk een minnaar gevonden, zo dicht bij mij dat ik Hem niet meer kan kwetsen. Je kent deze minnaar al. Hij is iemand die nooit boos wordt op degenen die Hem beledigen. Mijn hart draagt in zichzelf eindeloze daden van Zijn barmhartigheid jegens mij, terwijl het zich bewust is hoe volkomen onwaardig het deze is.

Hij heeft van me gehouden en heeft me uit velen gekozen als een van zijn favorieten. Telkens als ik Hem vraag wat ik heb gedaan om zulke troost te verdienen, glimlacht Hij en zegt Hij herhaaldelijk dat niets wordt geweigerd aan zo'n voorbidder. In ruil daarvoor vraagt Hij mij alleen maar liefde, maar ben ik Hem dat niet uit dankbaarheid verschuldigd? O, mijn lieve Vader, kon ik Hem maar net zo gelukkig maken als Hij mij gelukkig maakt! Hij is zo verliefd op mijn hart dat Hij me laat branden met Zijn goddelijk vuur, met het vuur van Zijn liefde. Wat is dit vuur dat mijn hele wezen doordringt? Lieve Vader, als Jezus ons zo gelukkig maakt op aarde, hoe zal de hemel er

dan uitzien? Ik vraag me vaak af of er mensen zijn die hun hart niet voelen branden van goddelijk vuur, vooral als ze dicht bij Hem zijn in het Heilig Sacrament. Dit lijkt mij onmogelijk, vooral als het een priester betreft of een religieuze. Misschien merken degenen niets die zeggen dat ze dit vuur niet voelen, het niet opmerken, omdat hun hart groter is. Ik neem mijn toevlucht tot deze vriendelijke interpretatie van hun woorden om hen niet van schandelijke leugens te beschuldigen.(....)

Dierbare Vader, laten we bidden dat de Heer de dichte wolken wil verdrijven die zich aan de horizon van de Kerk verzamelen.

Fr Pio

De Eucharistie is het centrum en het hoogtepunt van het christelijk leven, volgens Sacrosantum Concilium. Pater Pio verwijst in zijn symboliek vaak naar dit sacrament; uit deze afbeeldingen is het gemakkelijk te begrijpen hoezeer de Eucharistie werkelijk de hoeksteen en de richting van zijn bestaan was. Het altaar is het teken van het offer van Jezus: de eenheid van liefde, die voortkomt uit de Eucharistie, dwingt Pater Pio om zich met Christus op dat altaar te verheffen om een slachtoffer te zijn dat wordt aangeboden aan alle broeders en zusters.

Zijn vele verwijzingen naar de Eucharistie zijn een teken van de diepte van zijn mystieke ervaring, en hoewel ze verwijzen naar zijn eigen persoon, duiden ze ook op een mogelijke route voor elke christen. Allereerst leert Pater Pio ons hoe we de Eucharistie in het middelpunt van ons bestaan kunnen plaatsen, hoe we in onszelf het constante verlangen kunnen voelen om Jezus te ontmoeten, hoe we Hem kunnen kiezen die afstand doet van de zonde, hoe we onszelf volledig aan Christus kunnen overgeven in de Eucharistie, om zo verleidingen te weerstaan.

In de Eucharistie vindt Pater Pio zowel de zin van zijn bestaan als de grote waarde van het kruis dat hij uit liefde omarmt; uit dit sacrament ontspringt de kracht van de naastenliefde die hem ook concreet met zijn broeders en zusters verenigt en vele goede initiatieven in hun voordeel bevordert.

Pater Pio leren kennen

- * Op zondag 14 augustus 1910 vierde Pater Pio zijn eerste plechtige Mis in de Moederkerk van Pietrelcina. Tijdens zijn jaren in het seminarie lijdt de jonge monnik aan zeer hoge koorts en die hem beletten zichzelf te voeden behalve tijdens de Heilige Communie: in een brief van 29 maart 1911 schrijft hij aan pater Benedictus: 'mijn hart voelt alsof het wordt aangetrokken door een superieure kracht voordat ik me 's ochtends bij Hem [Jezus] in het Heilig Sacrament aansluit. Ik heb zo'n honger en dorst voordat ik Hem ontvang, dat ik het gevoel heb ademloos te sterven. Omdat ik nog niet bij Hem kan zijn, voel ik me alsof ik koorts heb, en ik ben genooddaakt om Zijn vlees te gaan eten'.
- * Op 8 september 1911 schrijft Pater Pio voor het eerst aan Pater Benedetto dat hij op de palm van zijn handen 'een rode vlek vergezeld met sterke en acute pijn' heeft opgemerkt en voegt er ook aan toe dat 'wanneer ik dicht bij Jezus ben in het Heilig Sacrament, mijn hart heel snel begint te kloppen. Soms heb ik het gevoel dat mijn hart op het punt staat uit mijn borstkas te barsten'.
- * Van oktober tot november 1911 verblijft Pater Pio in Venafrò. In het kleine klooster van Molise beleeft hij tussen 29 november en 1 december de mystieke ervaring van extase: elke dag, meerdere keren per dag, spreekt de monnik met Jezus. Zijn toespraken zullen worden bijgewoond en getranscribeerd door pater Agostino, die aanwezig is in die uren van gesprek met de Heer.
- * Op 28 juni 1912 schrijft Pater Pio in een brief aan pater Agostino: 'Vervolgens bracht ik gisteravond de hele nacht door met Jezus in zijn Passie. [...] Ik voelde me nauw

verbonden met Jezus. Ik verbrandde met duizend vlammen, die me deden leven en sterven. Daarom leed, leefde en stierf ik onophoudelijk’.

- * In 1915, in antwoord op de aanhoudende verzoeken van zijn biechtvader, pater Agostino, stelt Pater Pio in een brief dat hij al hemelse visioenen had ontvangen in de jaren dat hij in Sant'Elia woonde, ‘als ik me niet vergis, moeten deze niet lang na het noviciaat zijn begonnen (10 oktober 1915)’
- * Op 26 augustus 1917 was Pater Pio in Napels voor militair medisch onderzoek. Er zijn daar geen kapellen en jonge soldaten mogen niet naar buiten. Hij zal aan pater Agostino schrijven: ‘Ik ben erg bedroefd dat ik de Mis niet kan opdragen [...] wat een verlatenheid zonder Jezus!’.
- * Op 22 september 1968, om 5 uur 's ochtends, viert Pater Pio zijn laatste Mis in de kerk van Santa Maria delle Grazie. Aan het einde van de viering, in een poging om op te staan, wankelt hij en valt in de armen van pater Bill die hem met de hulp van de andere broeders weet te ondersteunen. Teruggebracht naar zijn cel, zal hij zijn geestelijke kinderen voor de laatste keer begroeten met de woorden: ‘Mijn kinderen, mijn kinderen ...’

Pater Pio's wereld: De extase van Venafrò

Venafrò was een belangrijke Romeinse stad, een doorvoerroute en verbinding tussen de Sannio en Campania, waarvan het strategische belang in de verschillende tijdperken wordt bevestigd. De stad is een plaats met een rijke geschiedenis en wordt gekenmerkt door vele kerken met torenhoge klokkentorens, die de skyline van de stad bepalen. Het kapucijnenklooster (gebouwd in 1573) was, toen Pater Pio samen met pater Benedetto arriveerde in de tweede helft van oktober 1911, bedoeld als studieplaats. Hier beleefde de jonge monnik gedurende de anderhalve maand van zijn verblijf talrijke extase maar ook vele duivelse onderdrukkingen, zoals pater Agostino van San Marco in Lamis ons in zijn dagboek vertelt. Zijn voedsel bestond in deze periode alleen uit de Eucharistie. Op 7 december 1911 verslechterde Pater Pio ernstig en verliet Venafrò om naar Pietrelcina te gaan.

Close-up van Pater Pio's gebedsgroepen: Een eucharistische spiritualiteit

Het sacramentele leven, en vooral de deelname aan de Eucharistie, moet centraal staan in onze spiritualiteit. Vanaf het allereerste begin zijn de Eucharistische Aanbidding en de deelname van de gemeenschap aan de maandelijkse Mis de belangrijkste elementen van onze spiritualiteit geweest. Waar mogelijk moeten we onze geestelijk leidsman of de pastoor vragen om deze ontmoeting speciaal voor onze menselijke en spirituele vorming te verzorgen. Wanneer dit niet mogelijk is, zullen we deelnemen aan de Mis en Aanbidding met de parochiegemeenschap, in het besef dat het charisma van het gebed samen moet worden beoefend, niet geïsoleerd van de gemeenschap.

Onze gemeenschappelijke feesten

22 januari - Verjaardag van de inkleding van Pater Pio - De dag van trouw

In lijn met de evangelische essentie die het leven van Pater Pio kenmerkt, verbinden alle groepen zich tot een gemeenschapsviering (voor individuele groepen of voor bisdommen) waarin, altijd in overeenstemming met het thema van het jaar, de doopbeloften worden vernieuwd, altijd gelijk in vorm, om ons in te zetten voor consistentie en getuigenis. Deze bijeenkomst kan een inleiding zijn voor de komende vastentijd en kan het begin zijn van een reis van herziening van het persoonlijke en gemeenschapsleven.